

Данте Аліг'єрі

“Божественна Комедія”

DANTE
CON LESPOSITIONE
DI CHRISTOFORO LANDINO.
E DI ALESSANDRO VELLUTELLO.
Sopra la sua Comedia del Inferno del Purgatorio et del Paradiso.
In quale vengono descritte le diverse conditioni
de' diversi gradi del Paradiso.
PER FRANCESCO SARTOVENDI FIORENTINO.

In Venezia. Appresso Comandante della Città. Per Gio: Francesco. MDC. LII.

Данте Аліг'єрі

(1265-1321)

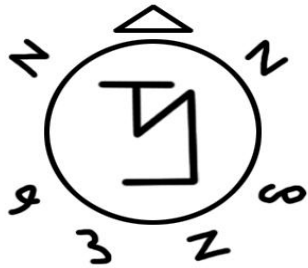
видатний поет і мислитель,
творчість якого відносять до
Передвідродження; творець
італійської літературної мови.

Найвідоміші твори Данте – збірка
“**Нове життя**” (1283-1294) та
поема “**Божественна Комедія**”
(1313-1321).

Історія написання “Божественної Комедії”

У поемі Данте відобразив видіння,
що з'явилося йому Великодньої
ночі

8 квітня 1300 року. Поет описав
драму власного життя, історію
суспільства, потойбічні світи. Він
прагнув спрямувати читача на
шлях морального
самовдосконалення.

DANTE
CON LESPOSITIONE
DI CHRISTOFORO LANDINO,
E DI ALESSANDRO VELLUTELLO.
Sopra la sua Comedia dell' Inferno, del Purgatorio, et del Paradiso.
Con varie figure, et allegorie. A' disegni di Nicolo Machiavelli.
Et di altri illustri letterati.
PER FRANCESCO TANNOVINO FIRENTEINO

In Venezia Appresso Giouannantonio Zappalà, in Via de' Servi 13. 1840. 264

Сутність назви твору

Комедія – в середні віки називали твір зі страшним початком та щасливим кінцем.

Сам Данте назвав поему “Комедією”.

“Божественною” її назвав перший біограф Аліг’єрі – **Джованні Боккаччо**, висловлюючи цим своє захоплення.

З 1555 року поема виходить під назвою “Божественна Комедія”

Джованні Боккаччо (1313-1375) – видатний італійський письменник, учений; автор збірки новел “Декамерон”; перший біограф Данте Аліг’єрі.

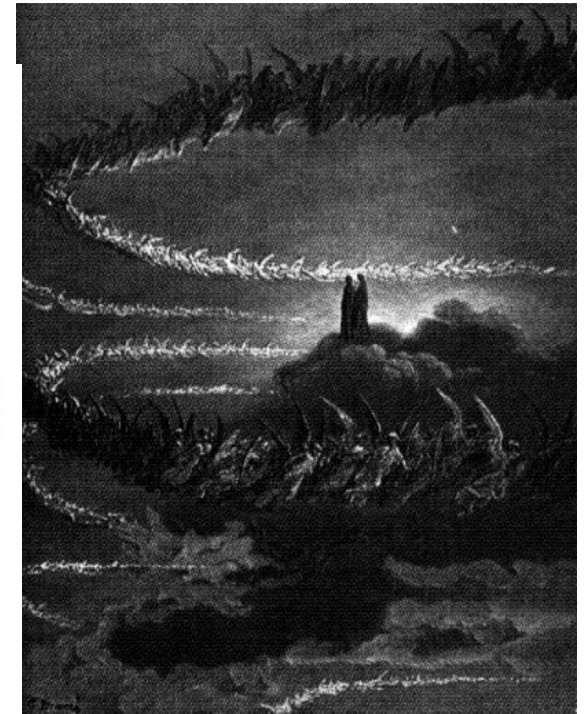
**Я - Беатріче, я кажу рушати,
Прийшла я з місць, куди вернутись хочу,
Любов мені звеліла це сказати.**

Любов до
флорентіанки
Беатріче набрала
для нього
для нього
таємничого сенсу;
він наповнював
нею кожну мить
свого існування. Її
ідеалізований
образ займає місце
одного з
центрального
образів твору

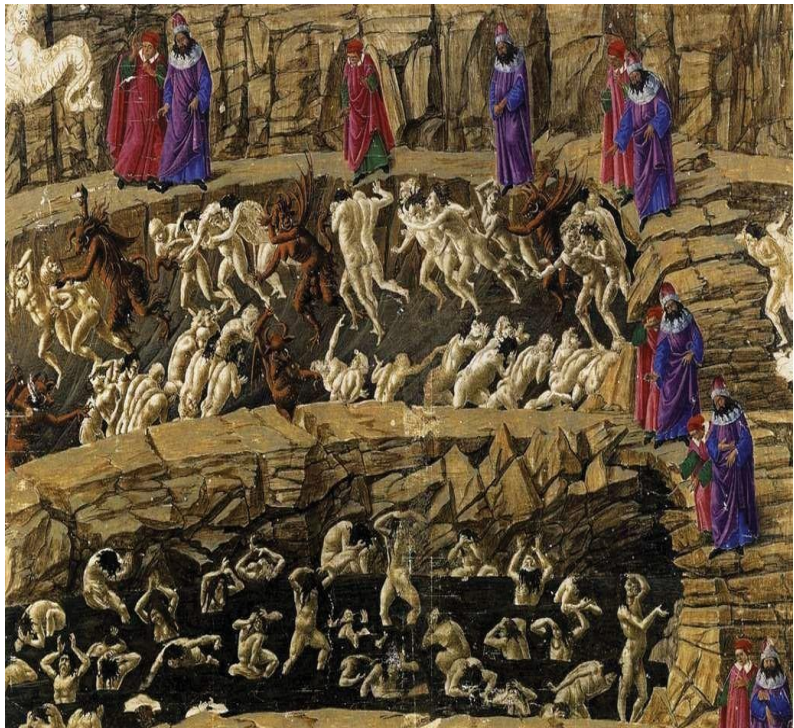
Потойбічний світ

Змальовуючи потойбічний світ, Аліг'єрі відображає космологічну систему грецького вченого Птолемея (II ст. до н.е.) та уявлення середньовічної християнської церкви про Пекло, Чистилище і Рай

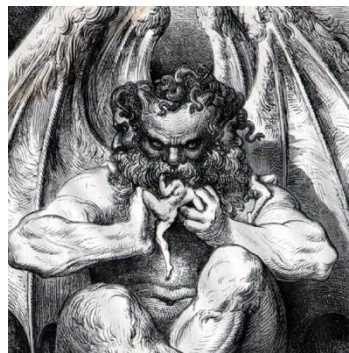

Пекло – це конусоподібний отвір в земній поверхні, на дні якого знаходиться Люцифер, скуте і переможене втілення світового зла.

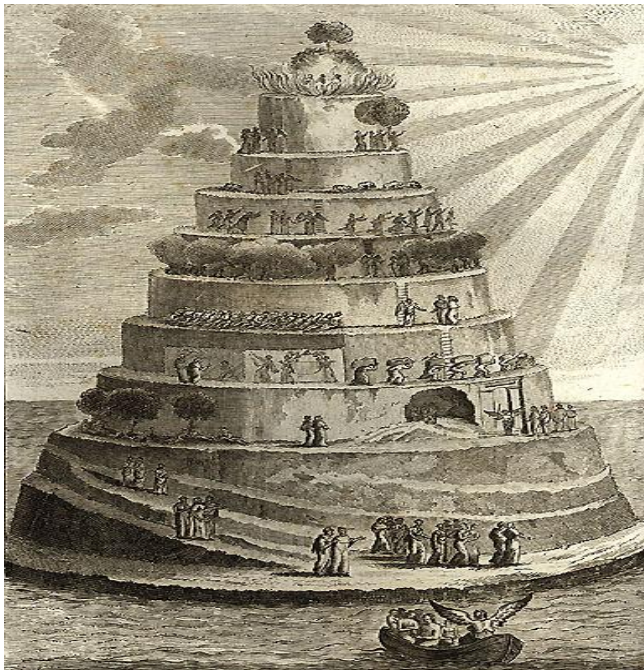

Пекло складається з 9 кіл, в яких вічно страждають душі грішників. Чим тяжчий гріх, тим страшніша кара, тим ближче знаходиться душа до Люцифера.

“Залиш надію всяк, хто сюди втрапив”

Чистилище – це конусоподібний острів у Світовому океані, на вершині котрого знаходиться Земний Рай.

В Чистилищі **7 кіл**, в яких душі відбувають покарання та очищаються від гріхів. Лише після цього вони можуть потрапити на вершину острова.

Небесний Рай знаходиться в межах планет Сонячної системи. На Місяцевому, Меркурієвому, Венериному, Сонцевому, Марсовому, Юпітеровому, Сатурновому та Зірному небі перебувають душі праведників

На **Кристалічному небі**, котре оточує **Небесний Рай**, перебувають янголи. Світосяйна ріка відділяє ці сфери від Емпірею – світу безмежності, де знаходиться Бог. Земні закони тут вже не діють, є лише божественний закон – любов.

Такий став я при
дивинах нових:
Хотів уздріть, як образ
той у колі
Розміщено, як
скріплюється їх.

Були ж у мене крила
надто кволі;
Але яскравість сяйва тут
прийшла,
І міць зростала розуму і
волі.

Уяву сила зрадила була,
Та, мов колеса, ясні і
веселі,
Жадобу й волю долі
повела

Любов, що водить сонце
й зорці степі